

PRVNÍ A DRUHÁ KVALIFIKACE MR smíšené dvojice - herna Harlequin Praha

1. kolo smíšených dvojic

Na první kvalifikaci se zaprezentovalo jedenáct smíšených dvojic. Z minulé sezóny zbyly stejné pouze dvojice Růžička-Knedlhansová, Maděryč-Příbanová, Tichý-Hájková, Šícha-Poskočilová, Halamka-Halamková a Černý-Pánková. Největšími favority byla jednoznačně mistrovská dvojice Růžička-Knedlhansová. Průběh turnaje tomu napovídá, poráží Rambouska a Řešátkovou 5:4 a Halamkovy 5:3. Tím se dostali do semifinále. Do semifinále postoupili i Tichý s Kožlovou, když přehráli druhé z MR, dvojici Příbanová-Maděryč 5:3 a dvojici Tichý-Hájková 5:1. Zajímavostí byl start zkušeného Tomáše Čermína

s desetiletou Elizabeth Neužilovou. Dokázali v B straně porazit dvojici Rambousek-Řešátková 4:1, ale nestačili na dvojici Vladyka-Kaslová 0:4. Z B strany se vrátila do semifinále dvojice Maděryč-Příbanová a hned v repríze finále MR 2007 poráží Růžičku s Knedlhansovou 5:2. Ve finále se nakonec dočkali překvapivého soupeře, když na konci B strany vítězí dvojice Růženka-Pavel Halamkovi nad dvojicí Vladyka-Kaslová 4:1 a následně i nad favorizovanou dvojicí Tichý-Kožlová 5:1. Ve finále porázejí i Maděryče s Příbanovou 5:3 a stávají se asi největším překvapením turnaje.

2. kolo smíšených dvojic

Druhé kolo hrálo pouze deset dvojic. Oproti prvnímu kolu se objevily dvě nové dvojice, Jelen-Fodorová a Pavel-Ivana Halamkovi. Ivana se přišla pouze podívat, a jelikož spoluhráčka Pavla Halamky, Růženka, nemohla, odehrál turnaj s manželkou. Scházela mistrovská dvojice Růžička-Knedlhansová, ti asi nechávají vše až na třetí kolo. Do semifinále šli bez problémů v minulém kole druzí Maděryč-Příbanová, když porázejí dvojice Sihelský-Šortnerová 5:2 a Tichého s Hájkovou 5:2. Do druhého semifinále se probjovala dvojice Kaslová-Vladyka po výhrách nad Černým s Pánkovou 5:1 a Kožlovou s Tichým 5:2. Z B strany se vracejí oba favorité: Kožlová-Tichý výhrou nad Fodorovovou-Jelenem 4:2 a Tichý s Hájkovou, kteří porázejí Rambouska s Řešátkovou 4:1. Složení semifinálových dvojic slibovalo zajímavé zápasy. Zatímco Maděryč s Příbanovou pokračují ve vítězném tažení a porázejí Kožlovou s Tichým 5:3, Kaslová s Vladykou nestačí na Tichého s Hájkovou 2:5. Finále se stává kořistí Maděryče s Příbanovou v poměru 5:2. Jarda Tichý a Lucka Hájková jsou pravidelnými účastníky soutěže dvojic. Někoho jejich umístění překvapí, někoho ne. Oba už hrají spoustu let, a tak mají zkušeností na rozdávání. Honza Maděryč a Simona Příbanová jsou i ve vedení kvalifikace a s tímto bodovým ziskem ani nemusejí na poslední kolo chodit. Ale pochybuji, že si to nechají ujít. Na druhé místo se probjovala dvojice Tichý-Hájková o 1 desetinu bodu před dvojicí Tichý-Kožlová. Až na devátém místě jsou obhájci mistrovského titulu, dvojice Růžička-Knedlhansová. Osobně si myslím, že i když se posledního kola pouze zúčastní, lehce se na MR probjojují.

Pavel Halamka ep

Pravidla a nepsaná pravidla kulečnicku

Pravidla, naučit se správná pravidla všech kulečnickových her by měl každý kulečnickový hráč. Kde jsou ta správná pravidla, kde seženu aktuální a podobně. Velmi často se všichni, kteří se motají delší dobu okolo kulečnicku, setkávají s těmito dotazy.

Pravidla se pak naučí a jsou schopní hrát soutěže. Jsou však i pravidla nepsaná. Pravidla slušného chování, gentlemanství, pokory před kulečnickem a soupeřem, se kterým zrovna hrají. Vráťím se k nedávnému ME seniorů. Nejprve jsem já hrál s Islandanem a on v devítce chtěl zahrát

jinou kouli, než na jakou měl právo hrát. Seděl jsem u stolu a přes soupeře jsem neviděl na stůl. Náhle na mě začal Jirka Korn zuřivě gestikulovat a ukazovat na stůl. Stoupl jsem si a spatřil jsem, kam soupeř míří. Ihned jsem jej praštil do zad a upozornil jej na možnou chybu a následně

faul. Islandčan se na mě udiveně podíval, pak se dokonce usmál. Zápas jsem nakonec vyhrál. V dalším kole hrál Jirka s Chorvatem, v jednu chvíli Jirka mířil na špatnou kouli, Chorvat to viděl a nic neřekl. Náhle se mně sama otevřela nevymáchaná huba a ozvalo se: „Jirko, pozor!“ Jirka se praštil do čela, ale Chorvat pochopitelně vylétl a začal právem protestovat. Najednou jsem si uvědomil, co jsem provedl. Okamžitě jsem se omluvil, Jirka Chorvatovi odevzdával bílou jako po faulu, ale i on si snad uvědomil, že se nezachoval jako gentleman, a nějak se domluvili. Přesto zápas vyhrál. Po zápase jsme diskutovali o nastalé situaci. Milan Stojka prohlásil, že je vše v pořádku. V pravidlech přeci není, že by hráč měl upozornit protihráče, že hraje jinou kouli. Ano, Milan měl pravdu, ale to gentlemanství přeci ke kulečníku patří! V druhém našem zápase s Anglií, v týmech, pak Milan prohrával 8:7. Před cca 50 diváky jeho soupeř zamířil na pětku místo na čtyřku. Tempoval a všichni viděli, že to Milan vidí. Milan vytřeštěně sledoval rozhodující okamžik, zcela jistě se mu v hlavě promítala naše diskuze. Zavolal na soupeře, on se zvedl a Milan mu ukázal, že má hrát na jinou kouli. V tuto chvíli všichni vstali a Milan si vysloužil obrovský aplaus, jaký nemá pomalu ani vítěz finále ME. Po zápase Milan reagoval, že je to normální. Nebylo to normální, byl to nádherný okamžik, byla to ukázka gentlemanství. Na oblasti jsem hrál devítku s nenápadným Honzou Viktorinem. Honza vedl 2:0 a já za tohoto stavu dohrával rozhozený stůl. Tempuji na další

kouli a Honza mě upozornil, že hraji na šestku a ne pětku. Poděkoval jsem mu. Otočil jsem zápas z 0:2 na 7:2, možná byla tato koule rozhodující, ale velmi si kvůli tomu Honzy vážím. Je mi jedno, proti komu budu hrát, na jaké soutěži, když uvidím, že míří na jinou kouli, upozorním ho, i když mě to bude stát výhru. Budu mít daleko lepší pocit ze hry, než kdybych takto vyhrál!

K nepsaným pravidlům patří i to, že si hráč nosí svou křídu ke stolu i od stolu. Jde o to, že hráč přijde, prohlédne si stůl a pak chce hrát. Skloní se ke stolu, soustředí se, začne tempovat a náhle zjistí, že má pod rukou křídu. Zvedne se, přendává ji jinam a na strk už nemá potřebnou koncentraci. I toto může ovlivnit výsledek zápasu. Hráč, který nehraje, nestojí u děr, nepřechází okolo stolu a neptá se donekonečna: „Kam tu kouli hraješ?“ Při strku soupeře je gentleman potichu a pouze sleduje hru. Hráč, který se za kulečnickového gentlemana pouze vydává, při strku soupeře zuřivě křídjuje, naklepává kůži, sděluje kamarádům, stojícím opodál, své zážitky ze hry a podobně. Výbornou informací pro soupeře, který Vás zrovna porazil, je, že jste vlastně chtěli jít domů a že Vás prohra nemrzí. Myslíte si, jak jste hodní, že jste to soupeři řekli, ale jste jen pro smích. To jsou prostě nepsaná kulečnicková pravidla. Je jich určitě spousta jiných, na která jsem zapomněl, ale to je ve Vás hráčích, kteří o nich víte a jak se s nimi uvnitř sebe popasujete. Mně to problémy nedělá!

Pavel Halamka ep

Kulečník je chudej, náročnej, jó to jiné sporty, tam jsou prachy!

Ano, tento a mnoho jiných názorů je neustále slyšet na adresu VV poolbilliardové sekce. Těch kdyby a co by jsou obrovské hromady. Kulečníkoví mistři a nejlepší hráči nic nedostanou, to v jiných sportech, to je jiná!

Jak to už několik let poslouchám, napadlo mě udělat srovnání s jinými sporty. Co stojí sezóna hráče extraligy v poolbilliaru, který bydlí v Ostravě, hraje v Praze všechny disciplíny, probouje se na MR a dojde si pro medaili na finálový den. Ke srovnání jsem si vzal sezónu závodního latinskoamerického tanečního páru. Zde finance znám velmi dobře.

Poolbilliard, hráč z Ostravy jezdící hrát extraligu a MR

Licence	0
Startovné	1.700,- Kč
Cestování,	12 x 1.000 = 12.000,- Kč
Ubytování	1 x 500 = 500,- Kč
Strava	13 x 200 = 2.600,- Kč

Vybavení, materiál

2 x tágo, futrál, drobnosti, oblečení 12.000,- Kč
na 10 let to je na 1 rok 1.200,- Kč

Tréninky 12 x 800,- Kč = 9.600,- Kč
Celkem sezóna: 27.600,- Kč

Možné příjmy:

Možnost výher na soutěžích (bráno v Praze)
amatérské turnaje první místa cca 10.000,- Kč/měsíc, rok 120.000,- Kč
nominovaní hráči jedou na ME zdarma cca 30.000,- Kč
MR start zdarma
Možné výhry pro nejlepší v zahraničí 6 x Eurotour cca 150.000,- Kč (velké náklady, malá pravděpodobnost)
trénování nových hráčů cca 50.000,- Kč/rok

Taneční sezóna, předpoklad 20 startů v soutěžích, minimum, tanečnice!

Licence	800,- Kč
Startovné	20 x 400 = 8.000,- Kč
Cestování,	20 x 500 = 10.000,- Kč
Ubytování	20 x 300 = 6.000,- Kč
Strava	20 x 200 = 4.000,- Kč
Celkem	28.800,- Kč
Vybavení	2 x šaty ročně á 6.000,- Kč = 12.000,- Kč boty 3 x 3.000,- Kč = 9.000,- Kč,
celkem	21.000,- Kč

Tréninky

Tělocvična 12 x 400,- Kč = 4.800,- Kč,
Trenér 12 x 1.200,- Kč = 14.400,- Kč,
Soustředění 3 x 2.500,- Kč = 7.500,- Kč,
Celkem 26.700,- Kč
Celkem sezóna: 76.500,- Kč

Možné příjmy:

Možnost výher na soutěžích – reklamní předměty a podobně
nominovaní hráči jedou na ME, musí si vše platit – cca 15.000,- Kč
Možné výhry pro nejlepší v zahraničí – reklamní předměty
trénování nových tanečních párů cca 50.000,- Kč/rok

Zahraniční soutěže, nejbližší státy okolo ČR, cesta a ubytování jsou na stejné úrovni, možnosti něco vyhrát jsou rozdílné. V tanci jsou to reklamní předměty sponzora soutěže, poháry a diplomy. V poolbilliaru se většinou na větších soutěžích typu Best Of the East do 16. místa vrací startovné, vítěz si pak odveze částku okolo 20.000,- Kč. V České republice pro oba sporty platí totéž, jen pro kulečník se tato částka snižuje, pro vítěze pravidelných nesoutěžních turnajů je připravena částka od 400,- Kč do cca 5.000,- Kč.

Výhra na MR v kulečníku pohár - diplom, v tanci pohár - kytky – jogurty.

Před MR se v poolbilliaru nic nemění, hráči trénují individuálně, dle svého času, finančně není rozdíl. V tanci přibývají soustředění a tréninky s nejlepšími trenéry, vicemistr roku 2007 se mi přiznal, že jej příprava za poslední měsíc stála 30.000,- Kč!

Rozdíl je i v reprezentaci, nominace v poolu je jasná, jedou určení nejlepší hráči z nominačního, dlouhodobého trojboje a první tři, jsou-li peníze, mají od svazu zaplacenou cestu, ubytování a startovné (na hlavu cca 20.000-30.000,- Kč). V tanci jsou nominační kritéria nejasná, navíc si taneční pár vše s výjezdem na ME hradí sám, od startovného, cesty po ubytování (cca 10.000,-).

Pro informaci, ani v poolbilliardových reprezentacích ostatních zemí není vše stejné! Naše malá země má pravidla nastavená tak, že ME platí svaz. Platí je však pouze stanovenému počtu hráčů. Ten je jasný na začátku sezóny a je zveřejněn v soutěžním řádu. V jiných zemích je to rozdílné. Někde si reprezentant připlácí na reprezentaci třetinu. Jinde si platí reprezentační výjezd sám a někde si zaplatí sám a ještě musí dát svazu - federaci cca 120 EUR!

Tak dopadlo jednoduché srovnání. Kulečníkáři by chtěli sponzory na svou činnost a peníze od svazu. Nikdo se však nezamýšlí nad tím, že financování přípravy a všeho okolo by mělo být od klubu. Je-li klub silný a má finance, pak to jde. Není-li silný, pak to nejde. ČMBMS zajišťuje hlavně výjezdy reprezentace a poplatky do evropských a světových federací. Pak jsou to domácí soutěže. To stíháme zajišťovat. Potud všechno v pořádku. Myslím si, že poolbilliard se snookerem na tom není nijak špatně!

Pavel Halamka ep